

Č. 28.

Ošetřovatelku nemocného, jehož nemoc vyžaduje její ustavičnou přítomnost v bytě, nelze považovati za osobu služebnou dle § 3. o zab. bytu ze dne 22. ledna 1919, č. 38. sb. z. a nař. (Nález ze dne 19. prosince 1919, č. 6597.)

Č. 29.

Předpis § 6. č. 6. nařízení 22. ledna 1919, č. 38. sb. z. a nař. platí také, byla-li z místnosti, sloužící bytovým účelům, po 28. říjnu 1919 bez povolení politického úřadu i stolice (§ 2. min. nař. ze dne 28. května 1919, č. 114. ř. z. a místodrž. nař. ze dne 17. října 1918, č. 79. z. zemského zák. českého) zřízena obchodní kancelář. (Nález ze dne 20. prosince 1919, č. 6800.)

Č. 30.

Zabrání bytu dle § 6., podstavec 1. č. 4. nař. ze dne 22. února 1919, č. 38. sb. z. a nař. nepřekáží okolnost, že se bytu užívá za skladiště již od doby, spadající před 1. srpen 1914. (Nález ze dne 23. prosince 1919, č. 6890.)

Č. 31.

Spol. bytový úřad není dle zák. oprávněn přenéstí svoji zákonnou kompetenci vůbec nebo z části na jiný orgán at státní či jiný. Tak zv. „Vojenský odbor min. národní obrany“ není v platném zřízení nadán žádnou kompetencí ve věcech bytových, účast jeho má tudíž za následek zmatečnost a vadnost řízení. (Nález ze dne 29. prosince 1919, č. 6842.)

Zásadné uzavretie advokátskej komory v Turč. Sv. Martine.

Advokátska komora v Turč. Sv. Martine konštatuje že Dr. G. pripojil ku svojmu ospravedlneniu obálku zapečatenú, o ktorej tvrdí, že obsahuje listinu, a v nej sú veci, ktoré ma jeho stránka udala ako advokátske dôverné sdelenie, teda je to advokátskou tajnosťou.

Dr. G. žiadal, aby výbor advokátskej komory obálku túto otvoril do tejto listiny nazrel, obálku znovu zapečatil, Dr. G. vrátil a z listiny vyčítané dáta na jeho ospravedlnenie za základ bral.

Advokátska komora toto urobíť odoprela, lebo je na tom stanovisku, že dôvernú vec advokát ani svojej disciplinárnej vrchnosti, ma svoje ospravedlnenie predostreť nesmie, iba ak ho jeho klient oslobodil od zachovávanía úradnej tajnosti.

II.

Ináče disciplinárny súd advokátskej komory keby súhlasil so stanoviskom obvineného a keby ho z pod obvinenia na základe udajov z tejto listiny, obsaženej v zapečatenej obálke čerpaných aj oslobodil, musel by sa odvolávať v dôvodoch svojho rozhodnutia, a tým by sa advokátska tajnosť v tomto prípade vyžradila.

Preto advokátska komora túto obálku v nerozpečatenom stave zpátky posielala Dr. G.

Zároveň všetky písma predkladá žalobcovi komory žiadajúce ho o návrh ohľadom ďalšieho pokračovania. —

Turčiansky Sv. Martin, dňa 2. apríla 1921, č. 97-21.

Dr. Vančo, v. r. tajom.

Dr. Vanovič v. r. preds.

DROBNÉ ZPRÁVY.

Jsme zapečetěni.

Zákonem ze dne 16. března 1920, čís. 167. sb. z. a n., jakož i nař. vl. ze dne 30. prosince 1920, čís. 3. sb. z. a n. z r. 1921, byla činnost čtyř advokátních komor na Slovensku dočasně zastavena. Obvody jejich sloučeny v jediný, sídlem určen Turč. Sv. Martin a v čele této sloučené adv. komory postaven vládou vyjmenovaný správní výbor.

Sloučená adv. komora stala se tak ex lege univerzálním nástupcem bývalých adv. komor. Převzala veškeren jejich majetek a vstoupila jako právní subjekt v práva a závazky svých předchůdců.

Od doby účinnosti citovaných zákonných ustanovení, od 18. ledna 1921 až do okamžiku, kdy sloučena adv. komora převzala veškeru majetkovou i právní podstatu rozpuštěných komor, tvořily tyto jakousi likvidační podstatu, spravovanou představenstvem komory.

S přejímáním podstaty adv. komory v Bratislavě, započato dne 17. února t. r. Vzhledem ku objemnosti a složitosti přejímané podstaty, bylo předem jisto, že přejímání a uspořádání tohoto majetku potrvá delší dobu. Než i bez ohledu na to nemohla slouč. adv. komora veškeru věci ihned převést do T. Sv. Martina, protože tam neměla a dosud nemá žádných místností a tísní se v jednom pokojíčku okresního soudu. Rozhodl se proto správní výbor ponechat knihovnu archiv a spolkové zařízení na ten čas v dosavadních místnostech v Bratislavě, až do skončení likvidace a to tím spíše protože nájemné z místností bylo až do 30. dubna t. r. zapláceno. Správou majetkové